

Dino Surać Životopis

Dino Surać rođen je 1990. u Zadru. Školu za primijenjenu umjetnost i dizajn završava 2009. u Zadru. Godine 2014. diplomirao je slikarstvo na ALU u Širokom Brijegu u klasi prof. Antuna Borisa Švaljeka. Dobitnik je Rektorove nagrade 2010. godine Sveučilište u Mostaru i Javno priznanje 2012. za najboljeg studenta u Općini Poličnik. Po povratku u Zadar, bavi se pedagoškim radom kao učitelj likovne kulture. Sudjelovao na više skupnih i samostalnih izložbi, bijenala, likovnih kolonija i javnih radova. Od 2014. član HDLU-a Zadar.

mail: dino.surac.22@gmail.com
mob: 091 190 8304

CM, 2014., ulje na platnu, 60 x 70 cm

KATALOG DJELA:

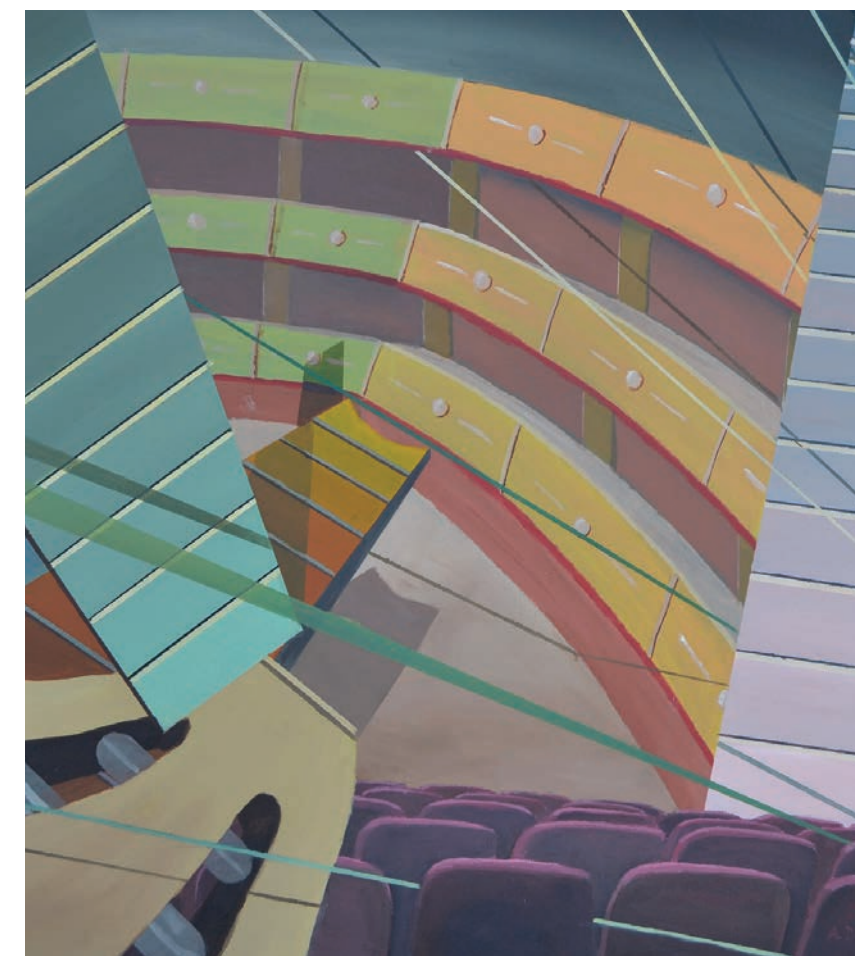
1. Cmin, 2014., akril na platnu, 120 x 100 cm
2. CM, 2014., ulje na platnu, 60 x 70 cm
3. Maj7, 2014., akril na platnu, 50 x 60 cm
4. C2, 2014., akril na platnu, 50 x 70 cm
5. Odeon, 2014., akril na platnu, 50 x 60 cm
6. Cm7, 2014., akril na platnu, 70 x 90 cm
7. Cmi, 2014., akril na platnu, 120 x 100 cm
8. Kontrapunkt, 2014., ulje na platnu, 80 x 130 cm
9. Ručica svira, 2015., ulje na platnu, 50 x 60 cm
10. C7, 2014., akril na platnu, 70 x 90 cm
11. Cm, 2014., akril na platnu, 100 x 105 cm
12. Cm7, 2014., akril na platnu, 120 x 100 cm
13. CMaj7, 2014., akril na platnu, 100 x 130 cm
14. Tablature, 2016, akril na platnu, 60 x 90 cm
15. K.M.D., 2016, akril na platnu, 90 x 60 cm

C7, 2014., akril na platnu, 70 x 90 cm

*Zahvala: prof. Antunu Borisu Švaljeku, Marinu Ivanoviću i
gosp. Darku Sačiću*

Predgovor: **Marin Ivanović**
Likovni postav: **prof. Antun Boris Švaljek**
Fotografija: **Dino Surać**
Oblikovanje kataloga: **Mladen Borić**
Tehnička obrada: **Mladen Borić**
Tisak: FG grafika, Ul. Federica Grisogona 11, 23000, Zadar
Naklada: 100 primjeraka

Capriccio za gitaru

Dino Surać

14.- 23.12. 2018.

A
J
N
G
E
L

Galerija Zlati ajngel
Ul. Ljudevita Gaja 15, 42000,
Varaždin

Dino Surać

Capriccio za gitaru

Slikaru je teško živjeti u svijetu, a mladom slikaru još teže. Ne zbog razloga egzistencijalne naravi, ne kao nekad, nego zbog intelektualnog i duhovnog napora kojeg treba uložiti kako bi se stabilizirao u točki razumijevanja vlastitih htijenja. Povodljivost je rezultat manjka povjerenja u osobna uvjerenja, iako je sumnja nužna pratilja svakog kreativnog nastojanja. Osuđen je na propast onaj koji nije shvatio da je posvećenje umjetnosti vrhunarska radnja jer je njena prepoznatljivost u kolektivnoj percepciji ovisna o količini i kontinuiranoj prisutnosti. Međutim, problem predstavlja nesigurnost u traženju tema i motiva, *métiera* i duktusa, balansiranju između „proživakanoga“ i oslobađanju od straha vlastitih ideja. Ukratko, mladi umjetnik ne zna kakav bi njegov autorski *stil* trebao biti.

Kada je Dino Surać još na Akademiji uskopao brazdu segmentiranih realističnih prikaza instrumenata, bilo je jasno da je naišao na plodno tlo. Kroz motive gitare i violončela koje doživljava intuitivno i u odnos s ostatkom slike dovodi gotovo na jednak način, opasao je idejni i likovni prostor u kojemu egzistiraju vrlo suvremene i vječne teme vrijednosti umjetnosti i njenih ograničenja. Sveprisutne i vrlo naglašene dijagonale pod oštrim kutovima slici daju prostornost, dinamiku i napetost, stvarajući složen raster linija čije je počelo gotovo uvijek u slici, kao dio glave gitare, a od nje se proteže izvan kadra i izmiče pogledu. Plohe čiste boje, u sprezi s mo-

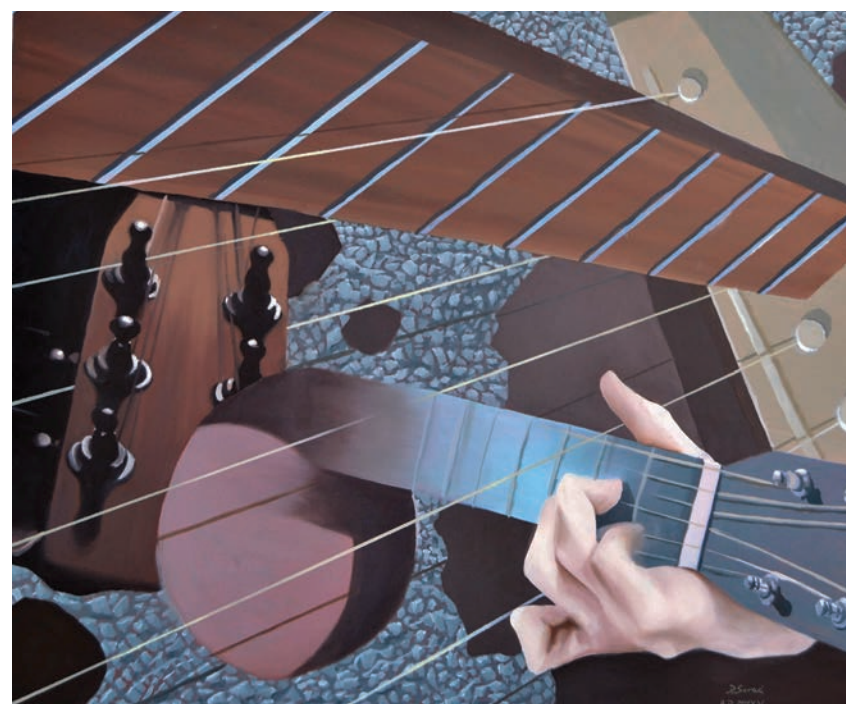
Tablature, 2016, akril na platnu, 60 x 90cm

Cm, 2014., akril na platnu, 100 x 105 cm

tivom instrumenata i grada, evociraju nadrealističke idejne postavke, čemu svakako doprinosi i slojevitost objekata koja naizgled postoji bez reda. Nema klasične podjele na planove niti se međuovisnost motiva odražava u istinitosti proporcija; postoji samo neodređena trodimenzionalnost u kojoj instrumenti vjerojatno sviraju neku od Schoenbergovih atonalnih kompozicija.

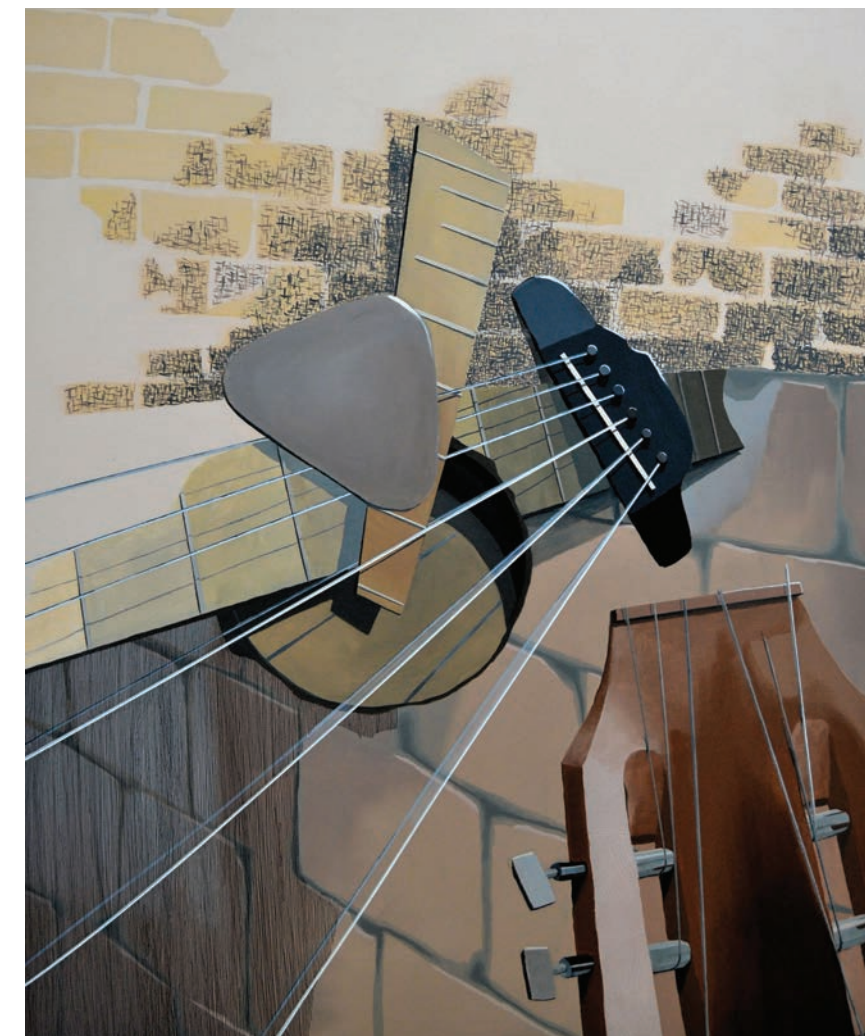
Suraćeva je slika urbani prostor u kojemu instrumenti egzistiraju kao arhitektonski objekti, kao dijelovi grada, a ne predmeti koje je moguće obuhvatiti rukom. Kada slika dijelove zida, pločnika ili koncertne dvorane, on tematizira unutar-

Ručica svira, 2015., ulje na platnu, 50 x 60 cm

nji i vanjski prostor kao ambijente glazbene prisutnosti, kao ambleme dihotomije mjesta u kojemu vrhunska majstorija (glazbe, ali i slike) može postojati u društveno prihvatljivom i neprihvatljivom okruženju ili, blaže rečeno, u formalnoj i neformalnoj atmosferi koja djelu daje vrijednost koja mu možda niti ne pripada. To se, naravno, ne odnosi samo na pozitivne konotacije manje vrijednom umjetničkom ostvarenju, nego i obratno. Kada je 2007. godine Joshua Bell u metrou u Washingtonu zasvirao jednu od najzahtjevnijih Bachovih kompozicija, skoro se nitko nije zaustavio da ga poslušaju, iako je dva dana prije napunio koncertnu dvoranu u Bostonu. Naša je percepcija vrijednosti umjetnosti ovisna o kontekstu; bez uputstva teško možemo razviti dojam o značenju i važnosti pojedinog umjetničkog djela. Autor posredstvom motiva gitare i violončela tematizira ovaj kulturološki fenomen i nameće nam pitanje: Koliko je još ljepote koja nezamijećena prolazi kroz naše živote?

Marin Ivanović

Cmi, 2014., akril na platnu, 100 x 120 cm